

W., dnia 20 czerwca 2018r.

OSD 36/18

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)

z dnia 20 czerwca 2018r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. G. K.

Sędziowie: r. pr. W. L.

r.pr. A. W. (sprawozdawca)

Protokolant: r.pr. K. C.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. M. K.

w sprawie zażalenia A. T. na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) z dnia 23.04.2018r. o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

postanowił

1.

na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) w zw. z art. 437 § 1 kpk utrzymać w mocy w całości zaskarżone postanowienie.

2.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym w kwocie 920 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2018 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) radca prawny M. K. na skutek zawiadomienia Pani A. T. odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego K. G..

Dnia 21 maja 2018 r. skarżąca A. T. złożyła zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, zarzucając ww. postanowieniu (1) wybiórczą ocenę faktów opisanych przez skarżącą, a to poprzez pominięcie kwestii wskazania przez r. pr. K. G. nieprawidłowego adresu do doręczeń we wniosku z dnia 22 sierpnia 2015 r. o wszczęcie egzekucji komorniczej, pomimo posiadanej przez nią od dnia 29 lipca 2015 roku wiedzy o prawidłowym adresie do doręczeń skarżącej; oraz (2) przyjęcie jako podstawę ustaleń w sprawie przypuszczeń o faktach, a to poprzez wskazanie czynności, których podjęcie przez r.pr. K. G. w kontekście przepisów procedury cywilnej było prawdopodobne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Radca prawny K. G. skierowała w dniu 5 lipca 2013 roku pozew przeciwko skarżącej o zapłatę należności z tytułu nieopłaconej składki ubezpieczenia z odpowiedzialności cywilnej. Pozew został skierowany do Sądu-Rejonowego (...) VI Wydział Cywilny, który w dniu 27 sierpnia 2013 roku wydał nakaz zapłaty. Nakaz został uchylony przez ten Sąd postanowieniem z dnia 29 października 2013 roku. Sąd przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu (...) Wydział VI Cywilny. W wyniku wniesionego pozwu dnia 19 września 2014 roku Sąd Rejonowy (...) Wydział I Cywilny wydał przeciwko skarżącej wyrok zaoczny, a w dniu 25 maja 2015 roku nadał klauzulę wykonalności temu wyrokowi. W konsekwencji wierzyciel dnia 22 sierpnia 2015 roku wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko skarżącej.

Skarżąca dowiedziała się o zapadłym przeciwko niej wyroku z Portalu Informacyjnego i złożyła sprzeciw wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu. Na skutek złożonego sprzeciwu Sąd Rejonowy (...) I Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt: I C 2266/15, wydał w dniu 11 sierpnia 2015 r. postanowienie o przywróceniu terminu do wniesienia sprzeciwu, uchylił postanowienie o stwierdzeniu prawomocności wyroku zaocznego z dnia 19 września 2014 r. i o nadaniu mu klauzuli wykonalności. Postanowienie z dnia 11 sierpnia 2015 r. zostało doręczone r. pr. K. G. w dniu 17 września 2015 r.

Wobec treści ww. postanowienia sądu z dnia 11 sierpnia 2015 r. radca prawny K. G. po jego otrzymaniu dnia 17 września 2015 r. złożyła w imieniu wierzyciela wnioski o umorzenie postępowania egzekucyjnego, w konsekwencji czego dnia 30 października 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) J. B. umorzył postępowanie egzekucyjne. W dalszej kolejności dnia 28 stycznia 2016 r. na skutek cofnięcia pozwu przez powoda (...) S.A., Sąd Rejonowy (...) I Wydział Cywilny postanowieniem wydanym w sprawie sygn. akt: I C 2266/13 umorzył postępowanie w sprawie przeciwko Skarżącej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył:

Zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia postępowania nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 45 zd. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) Stosunki pomiędzy radcą prawnym a klientem powinny być oparte na zaufaniu. Co m.in. oznacza, iż radca prawny świadcząc pomoc prawną na rzecz swojego klienta opiera się na informacjach i dokumentach przekazanych przez klienta. Wspomniane zaufanie w relacja radca prawny – klient jest jedną z podstawowych zasad świadczenia pomocy prawnej, dlatego też radca prawny nie ma obowiązku weryfikowania przekazywanych przez klienta informacji na temat adresu zamieszkania dłużnika, od którego będzie dochodzić należności. Taka weryfikacja ma miejsce w toku postępowania sądowego, i to albo w sytuacji, gdy doręczenie przesyłek sądowych okaże się niemożliwe – wówczas Sąd wzywa pełnomocnika do wskazania prawidłowego adresu, albo w sytuacji, gdy sama strona przeciwna podniesie zarzut związany m.in. ze wskazaniem nieprawidłowego adresu i zarzut ten zostanie uwzględniony przez Sąd.

W przedmiotowej sytuacji radca prawny K. G. względną pewność skuteczności wskazania nowego adresu przez skarżącą mogła nabyć dopiero po skutecznym jej doręczeniu postanowienia Sądu o przywróceniu terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 19 września 2014 r, uchyleniu zarządzenia z dnia 7 października 2014 r. w przedmiocie stwierdzenia prawomocności wyroku zaocznego z dnia 19 września 2014 r., uchylenia postanowienia z 25 maja 2015 r. o nadaniu klauzuli wykonalności wyrokowi zaocznemu z 19 września 2014 r., a więc dnia 17 września 2015 r.

Dalej, podkreślenia wymaga fakt, że zgodnie z art. 394 § 1 pkt. 4) i 4²⁾ kodeksu postępowania cywilnego ww. postanowienie podlegało zaskarżeniu, o czym radca prawny K. G. musiała poinformować klienta i oczekiwać na jego decyzję, co też wynika z art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) stanowiącego, iż: „1. Radca prawny, na żądanie klienta, obowiązany jest informować go o przebiegu sprawy i jej wyniku, a w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych. 2. Radca prawny obowiązany jest uzyskać zgodę klienta na dokonanie czynności procesowych

obejmujących wniesienie pozwu, uznanie powództwa, zawarcie ugody, cofnięcie powództwa. 3. Radca prawny powinien przedstawić klientowi informację o bezzasadności lub niecelowości wnoszenia środka odwoławczego od orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji.” Wobec czego założenie konsultacji dalszych kroków w toku postępowania sądowego dokonanych przez radcę prawnego K. G. z klientem jest jak najbardziej zasadne i prawidłowe, i jako takie nie może stanowić podstawy zarzutu nieetycznego działania.

Reasumując, o ile radca prawny powinien samodzielnie dokonywać wyboru właściwej taktyki oraz czynności procesowych, o tyle w postępowaniu cywilnym głównym zainteresowanym jest klient. On zatem powinien być ostatecznym decydem w przedmiocie przedsięwziętych kroków, mających na celu ochronę jego interesów prawnych. O ile optymalnym rozwiązaniem byłoby wypracowanie wspólnego stanowiska przez klienta i radcę prawnego, o tyle nie zawsze jest to możliwe (M. G., Umowa... dz. cyt., s.121). Zarówno orzecznictwo jak i doktryna wskazują, że jeśli w sytuacji rozbieżności, klient w sposób wyraźny wskazuje jaką taktykę chce realizować, zastępca procesowy jest związany stanowiskiem klienta.

Wobec dokonanych ustaleń oraz w świetle brzmienia art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.), stanowiącego, iż radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za:

- postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych;
- niespełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w **art. 22**⁷ obowiązek ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej ust. 1, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie **art. 22**⁸ rozporządzenie w sprawie zakresu ubezpieczenia obowiązkowego;

należy stwierdzić, iż czynności podejmowane przez radcę prawnego K. G. nie noszą jakichkolwiek znamion czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.) mając na względzie, iż nie zostało wydane zostało orzeczenie o ukaraniu.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne, nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.